

3. Cançó de Cupido.

Cupido:

Si tens l'ànima quieta, ets beneït.
I si passes pel món com un talòs,
no veuràs el somriís de la lluna.
ni sabràs com batega el teu cor.

Qui sóc jo, preguntes enrabiada?
Qui sóc jo, que et parlo des d'aquí?
Sóc la veu sense temps, ni durada.
Sóc l'amor que marca el teu destí.

Sóc qui va casar a Romeu amb Julieta;
qui va enfilat a Ariadna al laberint.
Qui va fer perdre el cap a Dido per Eneas.
Qui va esmaltar les aigües on es mirà Narcís.

L'amor és cec i no et para cap trampa.
L'amor et mostra el camí del desig.

Jo sóc Cupido, sóc l'àngel que et guarda.
Si fas tot el que et digui et trobaré marit.

Sóc qui va casar...

*Mimí: Cupido!! Sou vós, de debò?! Oh, quina il·lusió,
quina alegria... i quina colla!! Doncs, deixeu que us
diguei que.... Fa dies i dies, mesos i mesos que rebo
piles i piles de pretendents. I no n'hi ha cap que em
faci perdre la xaveta. On s'amaga el meu príncep
blau? Per què es casen totes les dames de la cort...,
totes menys jo?! Fins i tot les guenxes i camacurtes, les
que no saben vestir-se "a la mode". I jo, que sóc la
més fina i la més elegant... Jo m'hauré de quedar
per vestir sants?! Pobra i mil vegades pobra de mi...
Bella com una rosella, i sense un gentilhome que em
cuidi el jardí... Però penso posar fi a aquesta
malastrugança: avui, amb la vostra ajuda o sense
ella, comença la cacera del meu marit!!*